

ಕೋಮಿನ ಸುಳಿಯಲ್ಲ

ಲೂರ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಗಲಿಬಿಲಿ. ಜನರೆಲ್ಲಾ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳು, ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನ. ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಟೈರ್‌ಗಳು. ಜನರ ಕೂಗಾಟ ಕಿರುಚಾಟ.

ಅದಾವುದೋ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೋಮುಗಲಭೆಯ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇಡೀ ಊರನ್ನೇ ಉರಿಸುವ ದಳ್ಳುರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಹಿಂದೂಗಳ ವಠಾರಗಳು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೊಹಲ್ಲಾ. ಹಿಂದಿನ ದಿನದವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಭಾವ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಇಂದು ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಾಸಿನ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಚ್ಚು, ದೊಣ್ಣೆ, ಪಂಜುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೌದ್ರ ಕಂಡ ದನ ಕರುಗಳು ಬೆದರಿ ಓಡುತ್ತಿವೆ, ನಾಯಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೊಗಳುತ್ತಿದೆ, ಕೋಮು ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ನರಚಿಳಿಯ ಸುಳಿವೂ ಇಲ್ಲ.

ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕೋಮಿನವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಮಿನವರನ್ನು ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಅತ್ತಲಿಂದಿತ್ತ, ಇತ್ತಲಿಂದತ್ತ ತೂರಿಬರುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಲೆ ಒಡೆದು, ಮುಖ ಹರಿದು ರಕ್ತದ ಓಕುಳಿ. ಕಾರು ಸ್ಪೂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ, ಟಯರಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯ ಹೊಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಏನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣದ ಮಬ್ಬು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಜನರು, 'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಏನಾಯ್ತು, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಗಲಾಟೆ?' ಅಂತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಿಟಕಿಯ ಸಂದಿಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಯಾ ಖುದಾ, ಇದೇನಾಗ್ತಾ ಐತೆ. ಭಾಯ್ ಭಾಯ್ ಅಂತಾ ಇದ್ದೋರು ಇವ್ವು ಕೆ ಇಂಗೆ ಲಡಾಯ್ ಯಾಕ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ...'

ಹಿಂದೂಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ನಮಾಝು ಮುಗಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಪೊಂದನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಲಕ, ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ವಠಾರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನ ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ಅವಿತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಸಂದಿನಿಂದ ಗಮನಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇಣುಕುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೂಗಳ ಗುಂಪು ವಠಾರದ ಸುತ್ತಲೂ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರನೆ

ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಲಕನನ್ನು ಒಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಮುಚ್ಚಡಲು ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಘಟನೆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನುಮಾನ ಬಂದ ಅವನು ಬಾಗಿಲೇ ಮುರಿಯುತ್ತದೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

'ಯಾರಪ್ಪಾ, ಏನು ಬೇಕು?' ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

'ಯಾರೋ ಮುಸಲ್ಮಾನ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಾಯ್ತು, ತೆಗಿರಿ ಬಾಗಿಲು' ಎಂದು ಕಿರುಚಲು ಆರಂಭಿಸಿದ.

ಬಚ್ಚಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಗುಂಪಿನ ಕೈಗೆ ಈ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲಕ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ಕಂದಮ್ಮ ಬಲಿಯಾಗ್ತೇಕಾ? ಈತ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವಾದ್ರೂ ಏನು, ದೇವ್ವೇ ನಾನೇನು ಮಾಡ್ತಿ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದೇದೋ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ ಕಿರುಚುತ್ತದ ನೆನಪೊಂದು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ಭಾರತದ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ನುಸುಳುಕೋರನೆಂದು ಕೊಲ್ಲದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಆ ಬಾಲಕನ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಅವನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೊಳೆದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ಬಾಲಕನ ಟೋಪಿ ತೆಗೆದು, ಗೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರೇಜರ್‌ನಿಂದ ನೆತ್ತಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಪಂಚೆಯನ್ನು ಬಾಲಕನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿದ. ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಇಲ್ಲೇನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಗಾಬರಿ, ಆತ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನೋ ಗೊಂದಲ, ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಆಪತ್ತೇನೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ.

ಇತ್ತ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಯುವಕ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಬಚ್ಚಲ ಬಳಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಬಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಬಾಲಕನೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೊರಬರುತ್ತಾನೆ. 'ಯಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಹುಡುಗ, ಇವನನ್ನ ವಠಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ?' ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

'ಇವನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯ ಮಗ. ಇತ್ತೀಚೆಗಾದ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನ ಕಳೆದ್ದೊಂಡಿದ್ದ. ನಮ್ಮೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಳೋಷಾಂತ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ವಿ ಕಣಪ್ಪ' ಅಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿತು. ಆಚೆ ಈಚೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾ

ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ನಡೆದ.

'ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದ. ನಿಂಗೇನೂ ಆಗದಂಗೆ ನಾ ನೋಡ್ತೋತಿನಿ' ಅಂತ ಸಂತ್ಸೈದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬಾಲಕ ಅವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಭಯವನ್ನು ಅಳುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾ, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತ. 'ಶ್! ಗುಂಪು ಹೊರಗೇ ಇದೆ, ಸದ್ದು ಮಾಡ್ಬೇಡ' ಅಂದ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿ.

'ಏನೀ ಮಾಡೋದು, ಪಾಪ ಈ ಹುಡುಗನ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮಾನೂ ಇವನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆನೋ, ಹೇಗಾದ್ರೂ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು'.

'ಹೌದು ಕಣೆ. ಆದ್ರೆ ಹೊರಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ನೋಡೋಣ, ಇರು ರಾತ್ರಿ ಆಗ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಾರು ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಇವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿಂದ ಕಳಿಸೋನಿ.'

ಕತ್ತಲಾದ ನಂತರ ಹಿಂಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ತೆಗೆದು ಓಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. 'ಇಲ್ಲಿಂದ ಈ ಓಟಿಯಿಂದ ಹೋದ್ರೆ ಆ ಮೂಲೆಲೇ ನಿನ್ನ ಮೊಹಲ್ಲಾ', ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಶಾಲನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಓಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಬಾಗಿಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಲಕ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೇನು ಅವನು ಆ ಓಟಿಯ ಮೂಲೆ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮೊಹಲ್ಲಾ ಸೇರಬೇಕು, ಓಟಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಯುವಕ, ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ, ಶಾಲು ಎಳೆಯುತ್ತಾನೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಜುಟ್ಟು ಕಂಡು, ಕ್ಷಣವೂ ಯೋಚಿಸದೆ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಏಟಿಗೆ 'ಯಾ ಅಲ್ಲಾ...!' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಬಾಲಕ ಕುಸಿದು ಕೊನೆಯುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

'ದೋಖಾ, ದೋಖಾ, ನಮ್ಮು ಚೊಕ್ಕಂಗೆ, ನಮ್ಮು ಕೈಲೇ ಖೊನ್ನೆ ಮಾಡ್ಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಕೌನೆರೆ ವೋ...' ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ.

'ಅಯ್ಯೋ ವಿಧಿಯೇ ಆ ಮಗುನಾ ರಕ್ಷಿಸೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಾನೇ ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣ ಆಗ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಗಂಡನಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಹೆಂಡತಿ.

